

Arrest

nr. 221 531 van 21 mei 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. SAMPERMANS
Koningin Astridlaan 46
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 15 mei 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 mei 2019.

Gelet op artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat M. SAMPERMANS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Gjakovë en bent u een Kosovaars staatsburger. Uw oudste broer C. verhuisde zo'n twaalf jaar geleden naar de Verenigde Staten van Amerika. Uw ouders verkregen na verloop van tijd eveneens een Amerikaans visum, hetwelk drie jaar geldig was. Zij reisden sindsdien een aantal keer op en neer van Kosovo naar de Verenigde Staten. In 2014 vestigden zij zich definitief in New York samen met uw jongste broer R.. Uzelf was net 21 jaar geworden en kon geen aanspraak maken op een verblijf aldaar. Een aantal maanden na het vertrek van uw ouders uit Kosovo, ergens in het najaar van 2014, kreeg u op uw werk bezoek van een persoon die zich voorstelde als N.P.. U wist niet of dit zijn echte naam was.

Hij was vergezeld van een aantal andere mannen en zei u dat uw vader hem nog geld moest. Het ging om 35 000 euro. U zei dat u van niets wist maar dat u zich zou informeren bij uw vader. U vroeg om de contactgegevens van N.P. maar deze stelde dat hij u wel terug zou komen zoeken. U belde hierna naar uw vader maar hij zei u dat hij nog nooit van N.P. gehoord had. Wel erkende hij nog bij een bepaalde persoon schulden te hebben. Een week later kwam N.P. u opnieuw opzoeken op uw werk. Hij eiste dat u het verschuldigde geld zou terugbetalen. Enige tijd later, in november 2014, ging het bouwbedrijf waarvoor u werkte failliet. U hoorde een tijdje niets meer van N.P., totdat hij u opbelde. U vertelde dat u hem niet kon terugbetalen omdat u zonder werk zat, maar dat u bezig was met het behalen van uw vrachtwagenrijbewijs. U nam contact op met uw zus B. en uw schoonbroer P.K., die al twaalf jaar in België wonen en de Belgische nationaliteit hadden verworven. Zij wilden u graag helpen. P.K. kende iemand die voor u werk kon regelen in België en jullie dienden een aanvraag in voor een arbeidsvergunning. Op 20 februari 2015 werd uw aanvraag door het Vlaamse Departement Werk en Sociale Economie echter geweigerd. In april 2015 werd u opnieuw gebeld door N.P.. U had intussen uw rijbewijs behaald en u beloofde hem dat u alles zou terugbetalen, desnoods elke maand een klein bedrag. De daaropvolgende maanden zocht u naar werk, evenwel zonder resultaat. U verhuisde naar Prizren. In augustus 2015 maand belde N.P. u opnieuw op. Hij zei dat hij u zocht en u kapot zou maken als hij u zou vinden omdat u tegen hem gelogen had. De daaropvolgende maanden werkte u in een café in Prizren. Begin december 2015 herkende u N.P. onder de aanwezige gasten. U maakte zich uit de voeten zonder dat hij u kon zien. U regelde in allerijl en met behulp van uw vriend C.M. nog een nieuwe identiteitskaart en een paspoort en begin januari 2016 verliet u Kosovo. U kocht in Prizren een busticket naar Belgrado (Servië). Uit vrees om door de Hongaarse autoriteiten teruggestuurd te worden trok u illegaal de grens met Hongarije over. Enkele dagen later, op 10 januari 2016, kwam u in België aan en vond u onderdak bij uw zus B. en haar man. Op 28 januari 2016 diende u een regularisatieaanvraag in op basis van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 3 mei 2016. Hierna diende u nog drie aanvragen in tot gezinshereniging met uw legaal in België verblijvende schoonbroer P.K.. Deze aanvragen werden respectievelijk op 24 november 2016, op 10 november 2017 en op 22 mei 2018 geweigerd. Op 24 april 2018 trachtte u een wettelijke samenwoning met L.B., met wie u sinds december 2017 een relatie heeft, te laten registreren bij de gemeente Hamont-Achel. Na een negatief advies van het parket van Hasselt werd uw aanvraag op 21 september 2018 geweigerd. Bij een adrescontrole van de lokale politie op 17 maart 2019 werd vastgesteld dat u zich illegaal in België bevond. U werd overgebracht naar het Centrum voor Illegalen in Merksplas. Op 19 april 2019, drie dagen voor een nieuwe repatriëringspoging naar Kosovo, verzocht u in België om internationale bescherming. U vreest bij een terugkeer naar Kosovo vermoord te worden door N.P.. Verder stelt u niet naar Kosovo te willen teruggaan omdat u in België uw leven heeft opgebouwd. Ter staving van uw identiteit en/of uw asielmotieven legde u uw rijbewijs neer alsook een artikel uit Het Belang van Limburg, d.d. 17 april 2019, waarin uw partner L.B. uw verblijfssituatie in België aankaart.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 15 februari 2019 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst kan uw houding niet in overeenstemming gebracht worden met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde Kosovo begin januari 2016 verlaten te hebben uit vrees voor uw leven omwille van uw problemen met N.P. (CGVS, p. 12 en 13). Sindsdien verblijft u onafgebroken in België. Hoewel u trachtte om op verschillende manieren uw verblijf in België te legaliseren, verzocht u pas op 19 april 2019, i.e. meer dan drie jaar na uw aankomst in België, meer dan een maand na uw opsluiting in een gesloten centrum - u verklaarde bij uw opsluiting ten aanzien van de politie dat u in Kosovo geen problemen had (CGVS, p. 16) - en slechts drie dagen voor uw geplande repatriëring, om internationale bescherming (CGVS, p. 6 en 7). U rechtvaardigde uw nalatige houding door te stellen dat u van uw schoonbroer en uw Belgische advocaat niet naar Brussel mocht gaan omdat [een verzoek om internationale bescherming] toch niet zou lukken (CGVS, p. 5 en 15). Deze uitleg overtuigt niet.

Naast het feit dat u er enkele dagen voor uw geplande repatriëring plots wel in slaagde om internationale bescherming te verzoeken, mag van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, quod non in casu. Uw attitude, met name uw illegale verblijf in België zonder beroep te doen op de asielprocedure ofschoon u beweert te vrezen dat u in uw land van herkomst vermoord zal worden (CGVS, p. 13 en 14), kan op geen enkele manier in overeenstemming gebracht worden met het hebben van een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit relativeert de ernst en de geloofwaardigheid van de door u geschetste problemen ten zeerste.

Voorts kan er ook gewezen worden op uw bijzonder lacunaire kennis betreffende de problemen die u in Kosovo beweert gekend te hebben. Zo kende u weliswaar de naam van de persoon van wie u vreest dat deze u gaat vermoorden, met name N.P., maar wist u niet waar N.P. woont, of hij officieel werk heeft en kon u geen informatie geven over zijn naaste familieleden (CGVS, p. 14). Voorts wist u evenmin waarom en wanneer uw vader schulden heeft gemaakt bij hem (CGVS, p. 10). U wist zelfs niet eens of uw vader überhaupt ooit problemen heeft gekend met N.P. omwille van het geld dat hij verschuldigd was en of hij na zijn vertrek naar de Verenigde Staten nog in contact met N.P. had gestaan (CGVS, p. 10 en 14). U wist enkel dat uw vader nog geld van iemand moest krijgen hetgeen hij dan zou kunnen doorsluizen naar N.P.. Wie deze ene persoon precies is, wist u ook niet (CGVS, p. 9). Of uw vader nog andere schuldeisers of andere problemen heeft in Kosovo, kon u evenmin zeggen (CGVS, p. 14). Bovendien ontbreekt het u aan interesse om zich terdege te informeren in dit verband (CGVS, p. 9): u heeft na uw vertrek uit Kosovo niet meer met uw vader over zijn en uw problemen gesproken (CGVS, p. 10) en buiten een eenmalige zoektocht via facebook heeft u nooit een poging ondernomen om meer informatie te verzamelen over N.P. (CGVS, p. 15). Dat u de kern van uw problemen, met name de schulden van uw vader en het conflict dat als gevolg hiervan ontstond, niet op concrete en gedetailleerde wijze kan omschrijven, dat u quasi geen kennis heeft van de persoon door wie u zich genoodzaakt voelde om Kosovo te ontvluchten en dat het u evenmin interesseert om hierover meer te weten, is bijzonder bevreemdend. Er kan van een verzoeker om internationale bescherming immers redelijkerwijs verwacht worden dat hij de kern van zijn relaas op een treffende manier kan omschrijven en dat hij op zijn minst ernstige en aanhoudende pogingen onderneemt om zich hierover grondig te informeren, quod non in casu. Deze vaststelling doet opnieuw afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees ten aanzien van N.P..

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde interpersoonlijke en gemeenrechtelijke problemen met N.P. (naar aanleiding van de niet afbetaalde schulden van uw vader bij hem), die overigens geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Kosovo, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient immers aangetoond te worden dat de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. U heeft immers nooit beroep gedaan op de Kosovaarse politie om hulp en/of bescherming te verkrijgen voor de dreiging die uitging van N.P. (CGVS, p. 9 en 15). Evenmin deed u een beroep op andere Kosovaarse instanties of nam u een advocaat onder de arm (CGVS, p. 15). U rechtvaardigde uw nalaten door te stellen dat u geen bewijzen had en dat de politie waarschijnlijk toch maar zou zeggen dat u uw plan moest trekken en dat het de schuld van uw vader was (CGVS, p. 9 en 14). Deze uitleg overtuigt echter niet: indien de autoriteiten niet van uw problemen op de hoogte gesteld worden, kunnen ze hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Bovendien blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 10 juli 2018**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_20180710.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), dat in Kosovo maatregelen werden/worden genomen om de politieke en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De informatie maakt duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de Kosovaarse politie over het algemeen goed is.

Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo en de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo en dat kosteloze rechtshulp beschikbaar is. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Kosovo opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk "de bewijslast op de verzoeker rust", van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip 'bewijs' in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Kosovo zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

Betreffende uw verklaringen dat u niet terug kan naar Kosovo omdat uw leven hier in België is - u heeft hier gewerkt, u spreekt goed Nederlands, u heeft zich geïntegreerd en heeft hier een partner zoals ook uit het door u neergelegde krantenartikel blijkt (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.8) – kan volledigheidshalve nog toegevoegd worden dat dit motieven zijn die op zich niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling van een langdurig verblijf en integratie in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant. Indien u een langdurig verblijf en een goede integratie wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet u zich, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Uw rijbewijs toont uw identiteit en nationaliteit aan, die hier niet ter discussie staan. Het krantenartikel toont hoogstens aan dat uw partner L.B. begaan is met uw situatie en uw toekomst in België. Dit krantenartikel doet echter niet de minste afbreuk aan de hierboven gemaakte opmerkingen over uw geloofwaardigheid en uw beschermingsmogelijkheden in Kosovo. Er kan volledigheidshalve nog opgemerkt worden dat, hoewel u verklaarde dat uw partner heel goed op de hoogte is van uw probleem (CGVS, p. 15 en 16), zij in het krantenartikel enkel zegt dat u Kosovo verliet omdat het bouwbedrijf waarvoor u werkte failliet was gegaan. Dit schreef ze overigens ook op haar facebookpagina. Dat u uit vrees voor een crimineel Kosovo moest verlaten, blijkt hieruit evenwel niet.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast.

Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 15 mei 2019 aan dat hij Kosovo reeds in januari 2016 verlaten heeft, maar dat hij *"eerst getracht heeft om zijn verblijf in België te legaliseren op andere manieren (regularisatieaanvraag en gezinshereniging)"*, waaruit volgens hem niet kan worden afgeleid *"dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming"*. Hij stelt dat het voornaamste voor hem was *"dat hij zo snel mogelijk Kosovo verliet om de reeds vermelde problemen achter zich te kunnen laten en elders op een veilige plaats een nieuw leven op te bouwen"*.

Zijn lacunaire kennis over zijn problemen wijt hij aan het feit *"dat het N.P. was die verzoeker benaderde en bedreigde"* en dat *"het schulden [waren] die zijn vader gemaakt had en niet verzoeker zelf"*, waardoor *"verzoeker geen bijkomende informatie heeft over de persoon die beweerde N.P. te heten"*.

Hij meent dat de bestreden beslissing tekort komt aan de zorgvuldigheidsplicht.

Hij wijst op artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), op *"artikel 10 van het EG Verdrag"* en op het zorgvuldigheidsbeginsel, om te besluiten *"dat geenszins rekening werd gehouden met de feitelijke toedracht van het relaas, en heeft de verwerende partij geenszins noodzakelijk geacht om de reële situatie te onderzoeken"*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3.”

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet stelt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Bij koninklijk besluit van 15 februari 2019 werd Kosovo aangewezen als veilig land van herkomst.

2.3.2. Uit artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116). Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Kosovo, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden.

2.3.3. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoeker *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengt.

2.3.4. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Kosovo uit vrees voor problemen met N.D., die niet-betaalde schulden van verzoekers vader wilt innen, maar de Raad merkt op dat een dergelijk interpersoonlijk en/of gemeenrechtelijk conflict niet valt onder de criteria van het Vluchtelingenverdrag, zijnde ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

2.3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Waar verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Kosovo uit vrees voor problemen met N.D., die hem bedreigde naar aanleiding van niet-betaalde schulden van verzoekers vader, kan de Raad enkel vaststellen dat verzoeker noch middels zijn verklaringen noch middels enige stukken zijn relaas aannemelijk maakt.

2.4.2. Zo beweerde verzoeker dat zijn vader nog geld moest krijgen van iemand anders, waarop het geld aan N.P. zou worden doorgegeven (notities, p. 9), maar verzoeker wist niet wie het geld aan zijn vader verschuldigd was, noch waarom en wanneer zijn vader schulden heeft gemaakt bij N.P. (notities, p. 10). Evenmin bleek verzoeker te weten of zijn vader zelf ooit problemen heeft gekend met N.P. omwille van het verschuldigde geld, noch of zijn vader na zijn vertrek naar de Verenigde Staten nog contact had gehad met N.P., noch of zijn vader ooit terugkeerde naar Kosovo (notities, p. 10, 14). Verzoeker had tevens geen informatie over de woonplaats, het werk of de familie van N.P. (notities, p. 14).

2.4.3. Verzoeker heeft blijkens zijn eigen verklaringen aldus zijn land van herkomst verlaten uit vrees voor problemen met N.P., een persoon waarover hij amper iets weet, omdat verzoekers vader aan N.P. - om voor verzoeker onbekende redenen - geld moest doorgeven, afkomstig van iemand anders, waarover verzoeker evenmin iets kon vertellen. Dergelijke onwetendheid is bezwaarlijk ernstig indien verzoeker meent dat deze situatie hem zijn land heeft doen ontvluchten. De Raad benadrukt dat van verzoeker logischerwijze kan worden verwacht dat hij ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren met betrekking tot de essentiële elementen van zijn relaas waarvan hij geen kennis heeft. Het komt immers in de eerste plaats aan verzoeker toe om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van zijn leefwereld en voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. Verzoeker gaf echter toe geen verdere informatie aan zijn vader te hebben gevraagd omdat het hem niet interesseerde (*"Dat heb ik allemaal niet gevraagd, dat interesseerde mij ook niet echt."*; notities, p. 9; *"Ik heb dat niet gevraagd nee. [...] Nee, dat heb ik niet meer gevraagd nee. [...] Ik wou het er niet meer over hebben."*; notities, p. 10). Verzoekers nalatige handelingen om zich enigszins te informeren over de problemen waarvoor hij het land is ontvlucht wijzen op een gebrek aan interesse en doen afbreuk aan zijn vrees voor vervolging. Immers er kan niet worden ingezien dat indien verzoekers vader inderdaad een grote schuld had uitstaan waardoor zijn zoon in gevaar kwam, verzoeker dit met zijn familie zou bespreken om hieraan (financieel) te verhelpen. Verzoekers handelwijze is hieraan geheel strijdig.

2.4.4. Dat verzoeker in werkelijkheid geen vrees koestert ten aanzien van Kosovo, blijkt tevens uit de vaststelling dat hij pas op 19 april 2019, zijnde meer dan drie jaar na zijn aankomst in België, meer dan een maand na zijn opsluiting in een gesloten centrum én slechts drie dagen voor zijn geplande repatriëring, om internationale bescherming verzocht (notities, p. 6-7). Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, mag nochtans redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een verzoek om internationale bescherming indient. Dat verzoeker *"eerst getracht heeft om zijn verblijf in België te legaliseren op andere manieren (regularisatieaanvraag en gezinshereniging)"*, zoals gesteld in het verzoekschrift, doet hieraan geen afbreuk. De procedure voor het verkrijgen van een machtiging tot verblijf heeft immers een andere doelstelling dan een verzoek om internationale bescherming. Gezien verzoeker bovendien reeds sinds 16 januari 2016 over een advocaat beschikte, amper 6 dagen na zijn aankomst in België (*"Sinds 10 januari 2016 ben ik hier, het was koud toen, de advocaat ging iets doen voor mij, hij heeft op 26 januari een procedure gestart denk ik, op 16 januari was ik al bij de advocaat."*; notities, p. 7), is het des te frappanter dat hij zo lang wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Het feit dat verzoeker zo lang wachtte om een dergelijk verzoek in te dienen, is wel degelijk een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relateert als dusdanig de door hem geschetste vervolging.

2.4.5. Dat verzoeker om persoonlijke migratieredenen naar Europa kwam, wordt nog bevestigd door zijn eigen verklaringen bij de politie, waar hij zou hebben aangegeven dat hij in Kosovo geen problemen had (notities, p. 16), alsook uit het door hem voorgelegde krantenartikel waarin verzoekers Belgische vriendin/partner stelt dat hij Kosovo verliet omwille van het faillissement van zijn werkgever, op zoek naar *"een nieuwe toekomst"*, en waarin geen enkele melding wordt gemaakt van enige andere problemen.

Deze laatste versie van de feiten wordt nog herhaald op de Facebookpagina van verzoekers Belgische partner, hoewel die volgens hem "*heel goed*" op de hoogte is van zijn vluchtmotieven en problemen met N.P. (notities, p. 15-16).

Ter terechtzitting voegt verzoeker nog toe dat hij in België een vaste relatie heeft, dat dit niet ingegeven is door zijn verblijfssituatie maar een ernstige relatie is. De Raad kan zich in deze procedure hierover niet uitspreken noch is dit een element dat kan aantonen dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

2.4.6. Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan verzoekers beweerde redenen om zijn land te verlaten, zijnde de problemen met crimineel N.P., *quod non in casu*, dan wijst de Raad erop dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij eerst alle mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. *In casu* blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij nooit beroep heeft gedaan op de Kosovaarse politie, andere instanties of een advocaat (notities, p. 9, 14-15). Verzoekers vermoeden dat de politie "*misschien*" gezegd zou hebben dat hij zijn plan moest trekken, is een loutere hypothese (notities, p. 9). Hij gaf zelf toe niet te weten wat de politie gedaan zou hebben, indien hij hulp zou vragen, omdat hij er niet naartoe gegaan was (notities, p. 9). Waar verzoeker ter terechtzitting toevoegt dat N.P. een tussenpersoon is en dus diens aanhouding ook het probleem niet zal doen oplossen, kan dit verzoeker niet beletten een klacht in te dienen tegen personen die hem beweerdelijk naar het leven staan. Mede gelet op de "*COI Focus: Kosovo: Algemene situatie*" van 10 juli 2018, toont verzoeker bijgevolg geenszins aan dat de staat, partijen of internationale organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen de beweerde vervolging of ernstige schade, temeer gezien hij zelf aangaf nooit eerder problemen te hebben gehad met de Kosovaarse autoriteiten (notities, p. 6).

2.4.7. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Hij beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.8. Gelet op het voorgaande, blijkt noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier dat verzoeker voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.9. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar Kosovo een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Verzoeker kreeg bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans om in de vragenlijst van de commissaris-generaal alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoeker op het Commissariaat-generaal werd gehoord en tijdens het persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK